

**✝ 26 вересня; Переставлення святого апостола і
євангелиста Івана Богослова.**

Тропар (глас 2): Апостоле Христа Бога возлюблений, поспіши ізбавити людей безодвітних; приймає тебе, що припадаєш, той, хто прийняв тебе, як ти припав до грудей. Моли його, Богослове, щоб розігнав хмару поган, що налягає, і проси для нас миру і великої милости.

Слава і пині:

Кондак (глас 2): Величні діла твої, дівственнику, хто оповість? Даруєш бо чудеса і розливаєш оздоровлення, і молишся за душі наші як богослов і друг Христовий.

Прокімен (глас 8): На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх (Пс 18,5).

Стих: Небеса повідають славу Божу, творіння ж рук його сповіщає твердь (Пс 18,2).

Апостол: (1 Ів 4,12-19): *Браття,* Бога ніхто ніколи не бачив. Коли ми любимо один одного, то Бог у нас перебуває, і його любов у нас досконала. Що ми перебуваємо в ньому, і він у нас, ми пізнаємо з того, що він дав нам від Духа свого. І ми бачили і свідчимо, що Отець послав Сина – Спаси світу. Хто визнає, що Ісус – Син Божий, Бог у тому перебуває, і він у Бозі. Ми пізнали й увірували в ту любов, яку Бог до нас має. Бог є любов, і хто перебуває в любові, той перебуває в Бозі, і Бог перебуває в ньому. Любов у нас звершується в тому, що ми маємо довір'я в день суду, бо як він є, так і ми в цьому світі. Страху нема в любові, а, навпаки, досконала любов проганяє геть страх, бо страх має в собі кару, а хто боїться, той недосконалий у любові. Ми любимо, бо він перший полюбив нас.

Алилуя (глас 1): Ісповідать небеса чуда твої, Господи, і істину твою в церкві святих (Пс 88,6).

Стих: Бог, прославлюваний на раді святих, великий і страшний є над усіма, що довкола нього (Пс 88,8).

Євангеліє: (Ів 19,25-27; 21,24-25): *В той час,* при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, – а його ж любив він, – мовить до матері: «Жінко, ось син твій.» А тоді й до учня мовить: «Ось матір твоя.» І від тієї хвилі учень узяв її до себе. Це той учень, який оте свідчить і який оте написав, і знаємо, що його свідчення – правдиве. Є багато ще й іншого, що сподіяв Ісус, – та якби оте все поодинці записати, то, гадаю, і самий світ не змістив би написаних книг. Амінь.

Причасний: На всю землю вийшло вістуння їх і до кінців вселенної глаголи їх (Пс 18,5). Алилуя (х3).